

РЕШЕНИЕ

№ 1297

гр. София, 28.02.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 29.01.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12433** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.118, ал.3 от КСО.

Образувано е по жалба на Й. К. Л. от [населено място], срещу Решение № 1040-21-317/2016г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалбата, вх. № 1012-21-1085/12.07.2016г. на д-р Й. К. Л. срещу разпореждане № РО-5-21-00078536/28.10.2015г., издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. за събиране на суми по Ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00041332/06.07.2015г. на контролен орган по чл.107 от КСО.

Оспорващата поддържа, че решението е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон, при липса на мотиви и несъобразяване с целта на закона.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна А. Д., редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна С. В., редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното решение е отхвърлена жалбата на Й. К. Л. срещу разпореждане № РО-5-21-00078536/28.10.2015г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. за събиране на суми по ревизионен акт за начет №

РМ-21-00041332/06.07.2015г. на контролен орган по чл. 107 от КСО.

Представено е мотивирано заключение по чл. 110, ал. 2 от КСО.

Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Експертно решение № 0534/12.02.2013г. на ТЕЛК общи заболявания, при I МБАЛ С.-ЕАД, втори състав: д-р Й. Л., д-р С-В. и Д-ра А.Д., при освидетелстване, след преглед на Д. С. В. е определен 52% ТНР за срок до 01.02.2016г. Цитираното ЕР е обжалвано от медицинската комисия при ТП на НОИ - [населено място] пред НЕЛК, като с решение № 444 от 15.05.2013г. ЕР на ТЕЛК е отменено и върнато за ново освидетелстване на лицето. С последващо Експертно решение № 2761/25.09.2013г. на същия ТЕЛК, при освидетелстване и след повторен преглед на лицето Д. С. В. отново е определен същият процент ТНР (52%) за срок до 01.09.2016г., като след обжалване на това решение, с ЕР № 0348/10.04.2014г. на НЕЛК – първи специализиран състав по неврологични болести е отменено ЕР на ТЕЛК 2761/25.09.2013г. по оценката на работоспособността, като НЕЛК е издал ново, с нов краен процент-46% намалена работоспособност и потвърждава по останалите поводи. В решението си НЕЛК е изложил мотиви, че наличната документация дава основание за по-нисък процент ТНР.

С разпореждане № [ЕГН]/11.03.2013г., на Д. С. В., въз основа на ЕР на ТЕЛК № 534/12.02.2013г. на ТЕЛК с определена 52% трайно намалена работоспособност, считано от 01.02.2013г., със срок на инвалидност до 01.02.2016г., съгласно чл.98, ал.7 от КСО е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в минимален размер, считано от 02.01.2013г.

Във връзка с влязлото в сила ЕР № 0348/10.04.2014г. на НЕЛК и новоопределеният процент Н. 46%, на основание чл.72, чл.96, ал.1, т.4 и чл.114, ал.2 от КСО, пенсионният орган е издал Разпореждане № [ЕГН] от 30.05.2014г., с което се прекратява пенсията за инвалидност поради общо заболяване, отпусната от 02.01.2013г. на Д. С. В..

Пенсионният орган е приел, че е осъществен фактическият състав на чл.99, ал.1, т.5 от КСО, като пенсията за инвалидност на Д. С. В. е неправилно отпусната, поради отмяна на ЕР на ТЕЛК.

На членовете на ТЕЛК д-р Й. кирилов Л., д-р С. И. В.-Г. и д-р А. С. Д. е съставен ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00041332/06.07.2015г. за сумата от 2 275, 30 лв. /вкл. главница и лихви/. за неправилно изплатена пенсия от 02.01.2013г. до 31.05.2014г. на Д. С. В..

С обжалваното Разпореждане № РО-5-21-00078536/28.10.2015г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, постановено на основание чл.110, ал.3 от КСО е вменено задължение на членовете на ТЕЛК да възстановят сумата от 2 275, 30 лв.– главница и лихва, поради причинена щета на ДОО от отмяната на ЕР на ТЕЛК, която е довела до неоснователно изплатена лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 1 929, 33 лв.

Директорът на ТП на НОИ С. – град се е произнесъл с Решение № 1040-21-317/11.11.2016 г., с което е отхвърлена жалбата, вх. № 1012-21-1085/12.07.2016г. на д-р Й. К. Л. и е потвърдено Разпореждане № РО-5-21-00078536/28.10.2015г. издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00041332/06.07.2015г. в общ размер на 2 275, 30 лв. от които главница 1

929, 33 лв. и лихва 345, 97 лв.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок и от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество е основателна.

Според чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, контролните органи на НОИ съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. В чл. 110, ал. 3 КСО е предвидено, че за събиране на сумите по ревизионните актове за начет длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на ДОО в съответното поделение на Националния осигурителен институт /НОИ/, издава разпореждания.

Оспореното решение на Директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган, при спазване на установената форма и административно-производствените правила, но при нарушаване на относимите материално-правни разпоредби.

С оглед разпределената с определението за насрочване доказателствена тежест, административният орган следваше при условията на пълно и главно доказване да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването. Това означава, че съобразно съдържанието на чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО ответникът следваше да докаже, че процесното ЕР на ТЕЛК е отменено, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването му, което е предпоставка за съставяне на РА за начет, съответно за събиране на сумите по РА.

Според чл. 62 от Наредбата за медицинската експертиза видът и степента на увреждането/степента на трайно намалената работоспособност се определя въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация, даващи представа за функционалното състояние на заболялия орган и организма като цяло. Съгласно чл. 63, ал. 1 от същата наредба установеното увреждане, стадия на неговото развитие и обусловения функционален дефицит се съобразяват със съответната отправна точка, съгласно приложение № 1, като същата е цитирана в ЕР на ТЕЛК.

С издаденото ЕР на ТЕЛК е определила степен на трайно намалена работоспособност 52 % за конкретно посочени заболявания по Приложение № 1 към чл. 63, ал. 1 от НМЕ. С ЕР на НЕЛК са потвърдени изводите на ТЕЛК по всички заболявания, освен едно – за язвена болест на диуденума, е прието, че неправилно са констатирани усложнения, поради което за това заболяване следват 0% ТНР, за което се следват определените от НЕЛК общо 46 % ТНР.

В ЕР на НЕЛК липсват мотиви, от които може да се направи извод, че ЕР на ТЕЛК е постановено поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването му, в частност липсват съображения досежно причините, поради които следва да се определи по-нисък процент ТНР от този, определен с процесното ЕР на ТЕЛК. От мотивите на ЕР на НЕЛК не става ясно от какво следва неправилната оценка на

трайно намалената неработоспособност. Видно пък от мотивите на ТЕЛК същите са оскъдни и не дават възможност да се направи съпоставка между двете решения, за да се прецени в крайна сметка на какво основание и кои факти и обстоятелства са взети предвид от ТЕЛК за определяне на процент ТНР и поради какви обстоятелства пък НЕЛК намалява този размер. Следва да се приеме, че в настоящия случай двете експертизи действат в рамките на своята професионална компетентност и в оперативната си преценка за определяне на ТНР. В такъв смисъл не може да се приеме, че са налице нарушения на нормативни разпоредби при издаване решението на ТЕЛК. Такива нарушения не се посочват и обсъждат в самото решение на НЕЛК, а и самото решение на НЕЛК не дава възможност за преценка на какво основание се посочва друга отправна точка при определяне на ТНР. В крайна сметка не може да се приеме, че има нарушение на чл. 62 и чл. 63 от НМЕ. Не се установява и нарушение на чл. 39, ал. 2 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи.

Нарушенията на нормативните разпоредби при издаване на актовете на медицинската експертиза са нарушения на материалния закон, които ги опорочават в качеството им на административни актове. Такива нарушения са на законовите изисквания, уреждащи процедурата по издаването им, съдържанието и формата и не съставляват такива нарушения разликите в професионални мнения, становища и оценки, основани на професионална квалификация, дадени в рамките и на основанията предвидени в закона. В тази насока е и съдебната практика – напр. Решение № 15988 от 3.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 12532/2013 г. и др.

В обобщение, съдът счита, че разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т.1 от КСО, която предвижда че имуществена отговорност се носи при отмяна на акта на ТЕЛК, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването му, не може да бъде тълкувана разширително. В частност, не може да се гадаят причините за отмяна на решението на ТЕЛК, а същите следва, когато е налице нарушение на нормативната уредба, да бъдат ясно посочени в мотивите на решението на НЕЛК. В противен случай, такова нарушение не може да се презюмира. Такова, очевидно, не се презюмира и от самия законодател, който с чл. 98, ал. 7 от КСО на практика е допуснал предварително изпълнение на невлязлото в сила решение на ТЕЛК. Същевременно чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО в настоящата му редакция е изменен с пар. 6 на ПЗР от Закона за бюджета на ДОО за 2012 г., като мотивите досежно така приетото изменение липсват към законопроекта, а не могат и да бъдат изведени от стенограмата от заседанието на НС, в което текстът в този му вид е приет. При това положение, не може да се приеме, че всяка отмяна на решението на ТЕЛК попада във фактическия състав на чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, още повече, че и в самата НМЕ е предвидена възможност за определяне на % ТНР при граници от-до. Доколкото заболяванията прогресират или пък могат да бъдат излекувани, то и не може да се приеме, че заболяванията на В. от 25.09.2013 г. и преди тази дата още при първото освидетелстване и почти 8 месеца по-късно – към датата на ЕР на НЕЛК, са непроменени, за да се приеме, че процесното ЕР от 25.09.2013г. е било постановено в нарушение на нормативната уредба.

Допълнително следва да се отбележи, че в случая членовете на ТЕЛК не следва да носят имуществена отговорност в процесния размер, свързан с периода на изплащане на пенсията на Д. В., и поради факта, че решението на НЕЛК не е постановено в срока

по чл. 47, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, който е тримесечен, а доста по-късно, поради което и продълженото изплащане на пенсията на В. не може да бъде вменено във вина на членовете на ТЕЛК, в частност на жалбоподателя.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че атакуваното решение и потвърденото с него разпореждане се явяват незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

Жалбоподателят претендира разноски, поради което и с оглед представения списък и доказателства за извършването им ответникът следва да му заплати сумата от общо 660 лева – разноски за държавна такса, възнаграждение за вещо лице и адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Й. К. Л. от [населено място], Решение № 1040-21-317/2016г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № РО-5-21-00078536/28.10.2015г., издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. за събиране на суми по Ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00041332/06.07.2015г. на контролен орган по чл.107 от КСО..

ОТМЕНЯ разпореждане № РО-5-21-00078536/28.10.2015 г., издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което на основание чл. 110, ал. 3 от КСО е разпоредено внасянето на сумата по ревизионен акт за начет вх. № РМ-5-21-00041332/06.07.2015г.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С. град да заплати на Й. К. Л. направените по делото разноски в размер общо на 660 (шестотин и шестдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: